

Bodar: 'Getuigenis wekt weerstand'

De favoriete heilige van Antoine Bodar is Stefanus, die moedig en trouw getuigde van zijn geloof en omwille van dat getuigenis werd gedood.

'Mediapriester Antoine Bodar' stond op de voorpagina van de ***Playboy*** van mei. Met een interview dat in een katholiek blad niet zou hebben misstaan. Geen gebruikelijke preekstoel. Zo durfde Bodar het ook aan op de vooravond van het overlijden van de paus te gast te zijn in het populaire praatprogramma van Barend en Van Dorp en niet te vergeten de steevast spotter Jan Mulder. Frappant dat er deze keer helemaal geen sprake was van spot. Antoine Bodar kreeg er alle kans te getuigen van zijn geloof. "Ik had me enkel voorbereid in gebed, zoals ik altijd doe. Toen ik daar zat, kreeg ik vleugels", vertelt hij ***Inspiratie***.

Ferm en fier

Bodar. Je ziet hem op plaatsen waar andere katholieken zich niet wagen. Vaker buiten kerkelijk verband dan daarbinnen. "Ik heb er niet om gevraagd. Het is zo gegroeid. In de bijbel staat dat God alle dingen ten goede leidt. Ik zie dat in het samenkomen van mijn studie, mijn contact met studenten, mijn mediawerk voor mijn huidige taak. Daarom ervaar ik dat spreken als mijn roeping." Zijn favoriete heiligen zijn Johannes de Evangelist en Stefanus, de diaken uit de begintijd van de Kerk die zijn geloofsgetuigenis moest bekopen met de dood.

Waarom Stefanus? "Zijn diepe eenvoud, zijn fermheid en fierheid, zijn moed. Zijn welsprekendheid maakt zijn tegenstanders boos. En wanneer hij de dingen bij hun naam noemt, worden ze nog bozer. En Stefanus, hij gaat door tot het einde. Wanneer zijn tegenstanders hem stenigen, krijgt hij 'het gezicht van een engel', staat er in de Handelingen van de Apostelen. Hij ziet de hemel open en Jezus staan – niet zitten als een rechter, maar staan om hem te verwelkomen. En in zijn laatste woorden vergeeft hij degenen die hem doden. Zo is hij in mijn ogen de meest concrete navolger van Christus."

Tegenstand

Bodar bewondert bij Stefanus ook zijn grote vurigheid. In onze tijd worden mensen niet meer gestenigd om hun geloof, maar ook Bodar heeft heel wat te lijden gehad. "Dat begon al in 1992 met mijn wijding tot priester. Tegenstand van de KRO, van de gaywereld, vanuit de Acht Meibeweging. Ik was daar behoorlijk door van slag. Het verhaal van Stefanus heeft me toen geraakt: kennelijk moet het zo." Ook daarna kreeg hij haatbrieven en troep door zijn brievenbus.

"Bij Stefanus gaat het om een getuigenis dat meer is dan het hoofd alleen. Het gaat om het hart, om het wezen. Stefanus bleef staan waar hij voor stond. Zo merk ik dat als ze me iets vragen, ik niet kan zeggen: hier stop ik. Ik probeer te doen wat ik voel dat ik moet doen, zoals ik dat bij Stefanus zie. Mensen hebben er bij mij wel eens op aangedrongen voorzichtiger te zijn in mijn uitlatingen om die tegenstand te vermijden. Als ik hun raad zou opvolgen en geen tegenstand meer zou ontlokken, zou ik mensen ook niet meer raken met wat ik zeg."

Zoals Stefanus dingen bij hun naam noemen? "Ja, je moet trouw blijven aan de schat die aan je is toevertrouwd, zonder compromissen. Die schat ben ik niet, het mag niet om mij gaan. Zoals een priester aan het altaar moet verdwijnen in God. Zodra ik mezelf ga poneren, ben ik ontrouw en kom ik ook niet meer over."

Open hemel

Stefanus 'zag de hemel open'. Is dat Bodar ook overkomen? "Niet zoals bij Stefanus. Maar ik heb God heel intens mogen ervaren op de avond voor mijn priesterwijding. En ik ervaar Hem in situaties die anderen misschien enkel aan het toeval toeschrijven. Ik ervaar God ook als anderen mijn oprechtheid

erkennen, ervaren dat het geen spel is dat ik speel. Soms, zoals bij Barend en Van Dorp, ervaar ik dat God me de woorden geeft. Of dat Hij me troost als ik klappen krijg.”

Stefanus kon vergeven... “Dat gaat mij gelukkig goed af; het kost me weinig moeite. Hoe kan ik ook anders? Ik houd als priester anderen voor dat ze moeten vergeven.”

In een artikel over Stefanus in ***Trouw*** wijst Bodar op het belang van het visioen, ‘want anders verwildert het volk’. Verwildert ons volk? “Ja, maar het visioen keert gelukkig terug, zo ervaar ik. Mensen gaan steeds meer nadenken over de zin van hun leven, nu de maakbare samenleving voorbij is. Dat zag je ook in de reacties op de dood van Johannes Paulus II. Toen zijn er veel mensen wakker geworden. Ik ben optimistisch: de woestijn kan bloeien!”

Ed Arons

Stefanus, vol van genade en kracht, deed grote wondertekenen onder het volk. Sommige leden echter van de zogenaamde synagoge der Vrijgelatenen (...) begonnen met Stefanus te redetwisten, maar ze konden niet op tegen de wijsheid en de geest waarmee hij sprak. Toen stookten zij heimelijk mannen op...

<Er volgt een schijnproces, waarin Stefanus getuigt van zijn geloof>

Toen ze dit hoorden, werden ze woedend en knarsetandden tegen hem. Maar hij, vervuld van de heilige Geest, staarde naar de hemel en zag Gods heerlijkheid en Jezus staande aan Gods rechterhand; en hij riep uit: ‘Ik zie de hemel open en de Mensenzoon staande aan Gods rechterhand.’ Maar zij begonnen luidkeels te schreeuwen (...) en stormden als één man op hem af. Se sleepten hem buiten de muren en stenigden hem. (...) Terwijl zij Stefanus stenigden, bad hij: ‘Heer Jezus, ontvang mijn geest.’ Toen viel hij op zijn knieën en riep met luide stem: ‘Heer, reken hun deze zonde niet aan.’ Na deze woorden ontsliep hij.

Uit: De Handelingen van de Apostelen, 6 en 7.

Bijschrift: Fresco van de arrestatie van Sint-Stephanus door Angelico Fra (1447-49) in het Vaticaan.